

PĚT DNÍ SE ZIPEM NA EUROPE DANCE MASTERS

Taneční centrum Z.I.P. Písek si vybojovalo na českých soutěžích postup na mistrovství Evropy 2009 celkem se sedmi choreografiemi. Mini, děti, junioři a senioři. Obrovská radost a nadšení. To však začalo polevovat, když jsme začali oslovovat a shánět sponzory, kteří by nám pomohli. Kdybychom se Zipem žili a tančili třeba ve Švýcarsku, mohli bychom jet 100% všichni. Česká republika však vždy více přála sportovcům a protože v Zipu nehrajeme ani hokej ani fotbal, mohli jsme nakonec jet do Poreče pouze s nejstaršími. Ti se nominovali se třemi choreografiemi – Kylie, Dance Mix a Toxic. Peníze jsme nakonec nějak sehnali a nutno podotknout, že sháněli úplně všichni. Rodiče, prarodiče i samotní Zipáci. Písecké firmy se moc neukázaly (jenom jedna), takže sponzorem našeho účinkování na mistrovství Evropy byli z velké části samotní rodiče a společnosti ze sousedních Strakonice... asi raději bez komentáře.

Peníze na cestu, ubytování a startovné tedy byly a my jsme se mohli rozjet do chorvatské Poreče, kde se mistrovství Evropy koná již pátým rokem a má zde svojí tradici.

ODJEZD - ÚTERÝ

Úterý 20.5. Parkoviště u Kulturního domu 18:00hod. Autobusem jedeme celkem tři party. AC SOLE Jarky Benešové, milevští EFK a ZIP. Nezbytné poslední pokyny a rady rodičů, kontrola pasů, kostýmů a rekvizit. Vyjíždíme. Předpokládaný příjezd ke sportovní hale v Poreči je cca v 06:00hod. Hala se má otvírat v 06:30hod. Těch třicet minut to tam vydržíme. Raději vyjet dříve s rezervou. Člověk nikdy neví, co se může po cestě přihodit a čekají nás všechny hned po příjezdu kvalifikace do dalších postupových kol.

DEN PRVNÍ - STŘEDA

Středa 05:30hod. Přijíždíme ke krásné moderní sportovní hale. Stojí tu už několik českých autobusů s malými i velkými tanečnickými skupinami. Zatím to vypadá, že Česká republika si udělala své mistrovství v Chorvatsku. Všichni se venku na parkovišti protahují a rovnají si pokřivená těla. Je už cítit moře, které je hned za kopečkem. Vedoucí ostatních skupin už venku na parkovišti líčí a připravují své nejmenší svěřence (ještě, že neprší...). Kvalifikační kola totiž zahajují právě děti. Všichni už se těšíme, až otevrou halu. Děti se těší, že si někde lehnou, vedoucí se těší na kafe.

Halu otvírají až v 08:00hod. Je tu trošku bezvládní, žádné fungující občerstvení, pořadatelé ještě za pochodu doladují poslední resty. Jdeme se zaregistrovat a dostáváme na ruce černé pásky, které nesmíme sundat a musíme je nosit až do konce celého šampionátu. Visačky na krku mají pouze místní pořadatelé a V.I.P. V hale to vypadá jako v utečeneckém táboře, všichni tu svorně leží na podlaze a spí, než na ně přijde řada.

V 09:00hod. začínají kvalifikační kola. Zipáci jdou na řadu až za několik hodin. Ubytovat se však nemůžeme, protože řidič musí dodržovat předpisy a devět hodin musí stát na parkovišti u haly. Do hotelu je to asi 5km (vzdušnou čarou). Řešíme, jestli to nedáme pěšky po silnici, ale představa, že se táhneme takovou dálku s těžkými zavazadly... Přidáváme se tedy k ostatním spícím tanečnickům v hale a čekáme. Zatímco ostatní spí, díváme se s Klárkou na první soutěžní choreografie. Jsme dost překvapení, protože jsme na ME čekali úplně jinou úroveň. Později se dozvídáme, že poroty v Čechách nemají takový mandát, aby se mohli čeští tanečníci nominovat přímo do postupových kol, takže zjišťujeme, že si tu vlastně můžeme zatančit třeba jenom dneska před prázdnou halou a když nás porotci nevyberou, tak se budeme do neděle už jenom dívat nebo válet u moře (když bude hezky). Výsledky se máme dozvědět večer. V 17:00hod. máme odtančeno a jedeme se konečně ubytovat. Všichni jsme utahaní, ulepení a hladoví. Těšíme se na hotel, do sprchy, k moři a na večeri. V 21:00hod. se dozvídáme, kdo postupuje do soutěže. Zipáci se nominovali jen s Toxicem. Velké zklamání! To, co jsme totiž za celý den viděli kolikrát nemělo ani úroveň krajských soutěží u nás. Kdyby to šlo odjet, tak asi odjíždíme...

DEN DRUHÝ - ČTVRTEK

Probouzíme se do krásného rána. Obloha je úplně vymetená. Ráno moudřejší večera, takže jsme si to přebrali po svém. V Toxicu tančí všichni Zipáci + jsme u moře + předpověď počasí hlásí krásně až do neděle = tak si to tu prostě užijeme. Dáváme krátké dopoledne u moře a přesouváme se do haly, kde budeme bojovat o postup do dalších bojů. Jsme však natolik odlišní, že jsme spíše skeptičtí. Porota očividně nevěděla, co s námi, takže nás přeřadila i do jiné kategorie!?! Pro mě je to tu zatím velké divení. Evropa moc netančí. Všichni ukazují techniku (horší nebo lepší) a více než taneční soutěž mi to připomíná soutěž v moderní gymnastice, cirkus a dětské varieté!

Postupová pravidla jsou zde také odlišná. Přestože jsou vyhlášené jednotlivé kategorie, soutěží vlastně každý s každým. Balet s muzikálem, děti se seniory. Po každém dni vybere porota ty choreografie, které nasbírají dle jejich tabulek a ukazatelů dostatečný počet bodů. Může se tak i stát, že některé kategorie mohou být vlastně úplně zrušeny. Nerozhoduje zde vůbec, kolik tanečků v kategorii je! Celkem tu soutěží na 700 choreografií z 15 evropských států. Mezi nimi i Zip a jeho jedovatý Toxic. Zipáci se těší, jak to dneska rozbalí a že je uvidí kromě poroty už i publikum. Během tanečku nám dvakrát stáhli hlasitost playbacku, ale Zipáky to naštěstí nerozhodilo. Porota nad Toxicem kroutí hlavou. Beran vysvětluje zvukařům, že nemůžou během tanečku tak zásadně měnit hlasitost. Nikdo se s ním ale nebaví. Zipáci to dali fakt dobře a všichni z toho máme dobrý pocit. Publikum nám tleskalo. Máme odtančeno a budeme čekat až do pátečního večera na postupové výsledky. Po tom, co jsme dnes viděli, se ještě více utvrzujeme v tom, že už si tu asi nezatančíme. Odjíždíme na hotel a zbytek dne proválíme u moře. Dost dobrý...

DEN TŘETÍ - PÁTEK

Pátek je pro nás volný, soutěží jiné kategorie. Užíváme si nebe bez mráčků, sluníčka a moře. Velcí Zipáci si to určitě za svojí pětiletou práci zaslouží a jejich vedoucí a mamka Klárka Humpálová také. Před pěti lety jsem je začal učit a dneska jsou na Evropě. Je to fajn pocit. Večer se přesouváme do haly, abychom se podívali na kategorii „PRODUKCE“ a dozvěděli se, jak to s námi bude (či nebude) dál. Výsledky budou známy až po skončení dnešního postupového kola. Celé se to protahuje, takže výsledky se dozvídáme až v 21:30hod. Přichází

slečna s archy papíru a vyvěšuje je na jediné místo v hale. Úplně všichni soutěžící se vrhnou k informační tabuli a nastává masakr, ve kterém se každý chce hned dozvědět, jestli postupuje do finálových bojů. Jsme ve finále! Radost, slzičky a trošku i satisfakce. Všimli si nás!!! Jedeme zpátky na hotel a dlouho předlouho sedíme u moře. Zítra nás čeká finále Evropy. Moc se těšíme.

DEN ČTVRTÝ – SOBOTA

Opět azuro. Včerejší volný den u moře si vyžádal několik spálených zad. Úpal našťěstí žádný. Od rána jsme všichni nastartovaní. Už samotná účast ve finále je obrovský úspěch (Mistr Evropy je ale Mistr Evropy...). I když jdeme na řadu až kolem 12:00hod., jedeme do haly už ráno, aby Zipáci načuchli tu správnou finálovou atmosféru. S Klárkou sledujeme choreografie, které se proboujaly až do finále. Pocity smíšené. Určitě jsme v Čechách viděli daleko lepší a zajímavější tanečky, než vidíme zde. Ladím se Zipáky poslední detaily, o kterých si myslím, že by mohly rozhodnout. Šperkujeme! Toxic se startovním číslem 357 jde na plac. Začíná hrát playback s Prodigy a já trnu strachy, jestli nám na to zase „nešáhnou“. Jedovatí Zipáci to dávají úžasně. Jde z nich síla. Porota se dívá a reaguje na téměř každý pohyb a výraz. Živě se spolu baví a navzájem si předvádějí figury, které vidí na place. Vypadá to, že jsme je zaujali. Zipáci byli jak jeden. Čekáme na ně Klárkou, abychom je mohli opět pochválit za skvělý výkon. Toxicáři se odličují, převlékají a připravujeme se pomalu na odjezd na hotel. Večer je v hale slavnostní večer DANCE STARNIGHT, ve kterém se představí 20 nejlepších choreografií, které vybrala porota. Zatímco jsou už Zipáci v autobuse, Klárka se pídí na recepci po seznamu choreografií, které večer uvidíme. Beran v tu chvíli schází po schodech směrem k recepci a proběhne mu hlavou, co kdyby náhodou...? Přicházím do recepce a Klárka mi se slzičkami v očích sděluje, že večer tančíme s Toxicem! Uááááááá! Je to navíc vůbec poprvé v historii mistrovství Evropy v Poreči, kdy se do tohoto exhibičního večera dostali i Češi. Českou republiku reprezentovaly celkem tři skupiny a Toxic večer vidělo v zaplněné hale přes dva tisíce diváků. Myslím, že tímto úspěchem pro nás ME v Poreči skončilo. To je prostě ocenění, které by si přál každý tanečník (ale i choreograf...).

DEN PÁTÝ – NEDĚLE

Den poslední. Počasí beze změn. Válime se u moře a čekáme na odjezd do haly, kde bude slavnostní vyhlášení všech kategorií. Ceremoniál začíná v 18.00hod. Přiznám se za sebe, že jsem nějak „pozapomněl“, že je tu vlastně ještě šance být mistry Evropy. Po včerejšku už jsem to vlastně neřešil. Účast Toxicu na DANCE STARNIGHT mezi 20 nejlepšími choreografiemi už bylo pro mě dostatečným oceněním a vlastně i vítězstvím.

Naše kategorie „OPEN“ byla vyhlášována jako první. Shromáždili jsme se v zákulisí a čekali. Konečně došlo i na naši věkovou kategorii. Jdeme na scénu s ostatními skupinami. S Toxicem nakonec soutěžila jen taneční skupina z Rakouska. Šlo to jako na běžícím pásu. Každý stál „na bedně“ sotva několik vteřin a už se vyhlášovala další kategorie. Najednou vidím, že naši rakouští soupeři jdou na stupně vítězů před námi. Moment! To ale znamená, že... Mistry Evropy pro rok 2009 se v kategorii OPEN SENIORS stává Taneční centrum Z.I.P Písek s choreografií Toxic! Než jsem se vzpamatoval, tak Zipáci vzali první stupeň útokem. Jsme mistři Evropy!

Je to odměna za obrovskou práci, stovky hodin na tanečním sále v Jitexu, možná tisíce procestovaných kilometrů po krajských a celostátních soutěžích, spousta vyplněných a odeslaných přihlášek na soutěže a každodenní mravenčí práce s dětmi, které baví tancovat.

Děkujeme všem, kteří kdy Zipákům pomohli a pomáhají a baví je to, co děláme. Uvidíme, zda titul mistrů Evropy a přímý postup na Mistrovství světa ve Spojených státech amerických je už dostatečný úspěch pro české firmy a sponzory, aby se něco pohnulo? Jinak totiž budeme muset zůstat doma...

Láďa Beran